

SADRŽAJ

Uvod 1

1. POJAM IGRE 3

1.1. Vaspitač kao partner ili organizator igara 4

2. PROBLEMI U IGRI I NJIHOV ZNAČAJ U VASPITANJU 6

3. REŠAVANJE PROBLEMA U IGRI 8

ZAKLJUČAK 10

LITERATURA 12

Uvod

Igra predstavlja jednu od osnovnih aktivnosti u životu predškolskog deteta. Dobrovoljna je aktivnost, reakcija na okolinu i učenje. Nastaje u najranijem uzrastu deteta i traje do kraja života.

Igra kao aktivnost najviše odgovara prirodi deteta. Vigotski je karakteriše kao aktivnost koja nema strogo utvrđen cilj i ne teži po svaku cenu efektima. Smisao igre ima motiv koji se nalazi u njoj samoj i ima duboke posledice za celovitu psihičku aktivnost čoveka. Zato joj se pripisuje i dijagnostičko svojstvo. Kao vodeća aktivnost dece ona predstavlja ujedno i najprirodniji način da se deca razvijaju i uče, kao i da koriste svoja stečena znanja na stvaralački način. U igri deca pričaju, posmatraju, upoređuju, eksperimentišu, postavljaju probleme i rešavaju ih. Ne vide stvari onakvim kakve jesu, već kako ih doživljavaju.

Igra aktivira fizički, intelektualni, emocionalni i socijalni razvoj. Saznanje stečeno kroz igru ima iskustveni karakter. Deca na taj način novostečena saznanja mogu dalje da primenjuju, usavršavaju, proširuju, krećući se tako na lestvici kognitivnog razvoja ka višim i savršenijim formama. Zato je neophodno stvoriti deci podsticajnu sredinu sa obiljem sredstava koja podstiču igru i razvoj dece u svakoj predškolskoj ustanovi.

Pored sredstava na razvoj dece utiče pomoć i podrška vaspitača koji organizuju fizičku i socijalnu sredinu u kojoj će podsticati učenje. Razvoj dece se podstiče pružanjem podrške, pomoći i informacija kroz zajednički kreirane aktivnosti u kojima su ustanovljena pravila, postupci, metode, u kojima postoji razmena informacija. Deca bi u takvoj sredini trebalo sama da istražuju i zaključuju, da razmenjuju mišljenje sa vršnjacima i proveravaju, a ne da dobijaju gotova znanja predloge i ideje od vaspitača. Deci se nikako ne sme uskratiti uživanje u istraživanju i dolaženju do novih otkrića. Za aktivnosti je naročito važna interakcija i rad u manjim grupama, gde se deca međusobno dopunjuju, sukobljavaju mišljenja i dolaze do zaključaka. Tako deca stiču poverenje u sebe i svoje sposobnosti, koriste i preispituju prethodno stečena svoja iskustva sa iskustvima vršnjaka, upoređuju ih i primenjuju.

Predškolska deca imaju stalnu potrebu za igrom i zadovoljavaju je gde je god to moguće. Igra je aktivnost koja odgovara prirodi dece i zakonitostima njihovog psihofizičkog razvoja. Poseban značaj igra dobija u vaspitanju i obrazovanju dece koja se nalaze u predškolskim ustanovama. „Kada je reč o celovitom i svestranom razvoju deteta, treba posebno istaći ulogu igre koja u procesu razvoja više od svih ostalih činilaca osigurava jedinstvo između fizičkog, intelektualnog, emocionalnog i socijalnog razvoja“.

POJAM IGRE

Igra je stara koliko i ljudsko društvo. Detinjstvo, dečaštvo i mladost, oduvek su bili ispunjeni igrom. Ona je bila oduvek osnovna aktivnost najranijeg i početnog čovekovog razvoja, nezavisno od toga da li su ljudi bili toga svesni, i da li su to teoretski proučili i konstatovali u okviru neke nauke ili naučne discipline.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com